

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 005092 19 Кж 5
Бања Лука, 27.6.2019. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптужених Н.Н. и Д.П., због стицаја кривичних дјела разбојништво из члана 227. став 2. у вези са ставом 1. и крађа из члана 224. став 1. и Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама бранилаца оптуженог Н.Н., адвоката Џ.С. из Д. и оптуженог Д.П., адвоката др М.Д. из О., изјављеним против рјешења Округног суда у Добоју број 13 0 К 005092 19 Кв 7 од 14.6.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 27.6.2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване жалбе бранилаца оптужених Н.Н. и Д.П., изјављене против рјешења Округног суда у Добоју број 13 0 К 005092 19 Кв 7 од 14.6.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Округног суда у Добоју број 13 0 К 005092 19 Кв 7 од 14.6.2019. године, у поступку контроле оправданости притвора, у складу са одредбом члана 202. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), утврђено је да и даље постоје разлози за притвор против оптужених Н.Н. и Д.П., који се потврђеном оптужницом Округног јавног тужилаштва у Добоју број Т15 0 КТ 0027527 18 од 12.12.2018. године, терете за извршење кривичних дјела разбојништво из члана 227. став 2. у вези са ставом 1. и крађа из члана 224. став 1. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), а због постојања притворског разлога из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Против наведеног рјешења жалбе су, благовремено, изјавили браниоци оптуженог Н.Н., адвокат Џ.С. из Д. и оптуженог Д.П., адвокат др М.Д. из О.

Бранилац оптуженог Н.Н. је жалбу изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступке, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Бранилац оптуженог Д.П., није навео жалбене основе побијања рјешења, а садржајем аргумената из образложења те жалбе, оспорава се правилност и ваљаност закључка побијаног рјешења о постојању основане сумње да је оптужени починио кривична дјела за која се терети, те постојања посебног

притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, по којем је притвор продужен, са приједлогом да се рјешење укине. Указује се и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбе, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Нису основани аргументи из жалбе браниоца оптуженог Н.Н., у прилог тврдњи да је, пропустом суда да одлучи о приједлогу оптуженог за укидање притвора, повријеђено право на одбрану и тиме почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС. Наиме, приједлог оптуженог за укидање притвора од 14.6.2019. године, са аспекта садржаја, није заснован на новим чињеницама, које су од значаја за укидање притвора, обзиром да се у истоме указује на дужину трајања притвора и да се оптужени З.К. (у односу на кога је поступак раздвојен 11.6.2019. године), налази на слободи, тако да, у смислу одредбе члана 196. став 8. ЗКП РС, суд није био у обавези донијети посебно рјешење поводом наведеног приједлога.

Нису основани аргументи из жалбе браниоца оптуженог Д.П., којима се указује на повреду права на одбрану и тиме битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, тврдњом да је, побијаним рјешењем, притвор продужен без саслушања оптуженог и његовог браниоца, чиме је ускраћено право изношења нових чињеница које оправдавају укидање притвора. Наиме, у овој фази поступка, у смислу одредбе члана 202. став 1. ЗКП РС, суд по службеној дужности врши контролу оправданости притвора, а жалба не указује да је одбрани на било који начин ускраћено право изношења нових чињеница, у ком случају је прописана обавеза суда за одржавање рочишта, у смислу одредбе члана 196. став 6. ЗКП РС.

Надаље, постојање основане сумње да су оптужени Н.Н. и Д.П., починили кривична дјела разбојништво из члана 227. став 2. у вези са ставом 1. и крађа из члана 224. став 1. КЗ РС, за које се терете, а која је утврђена потврђивањем оптужнице окружног јавног тужиоца у Добоју број Т15 0 КТ 0027527 18 од 12.12.2018. године, првостепени суд образлаже у побијаном рјешењу, наводећи да такав степен сумње потврђују докази приложени уз оптужницу, те докази изведени на главном претресу. Дајући разлоге за закључак о постојању законског услова примјене мјере притвора, у образложењу побијаног рјешења се доводе у међусобну повезаност искази оптужених, те искази свједока, оштећених Љ. и С.М., свједока Ђ.Н., као и материјалони докази, првенствено они прибављени приликом увиђаја, те касније у поступку, прецизирајући да се ради о привремено одузетим предметима (новац, футрола за пиштољ, телефон и др.), који се могу довести у везу са извршењем дјела.

Слиједом наведеног, без основа су приговори из жалби бранилаца оптужених, којима се указује на изостанак разлога о одлучним чињеницама у побијаном рјешењу у погледу постојања основане сумње да су оптужени починили кривична дјела за које се терети потврђеном оптужницом и тиме битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС.

Надаље, правилност и ваљаност овако датих разлога, у оцјени наведених доказа на којима је изведен закључак о постојању основане сумње да су оптужени Н.Н. и Д.П. починили кривична дјела за која се терете потврђеном оптужницом, као законског услова примјене мјере притвора, овај суд прихвата као ваљано образложене.

Надаље, нису основани аргументи из жалби бранилаца оптужених, којима се оспорава постојање притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Правилно је првостепени суд цијенио и дао образложене разлоге за околност да је оптужени Н.Н. до сада више пута осуђиван због различитих кривичних дјела (шест осуда), међу којима су и кривична дјела против имовине, за која се сада терети потврђеном оптужницом, што указује на склоност овог оптуженог за вршење кривичних дјела. У односу на оптуженог Д.П., правилно је првостепени суд цијенио и образложи чињеницу да је раније осуђиван пресудом Основног суда Модрича број 86 0 К 042322 17 К, којом му је изречена условна осуда са утврђеном казном затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци и роком провјеравања од 1 (једне) године, затим околност да се оптужницом терете да су у кратком временском периоду оптужени извршили два истоврсна кривична дјела (крађа и разбојништво).

Све околности наведене у образложењу побијаног рјешења и по оцјени овог суда, представљају нарочите околности које оправдавају бојазан да ће оптужени, уколико би се нашли на слободи, поновити кривично дјело за које се може изрећи казна затвора од три године или тежа казна, чиме је остварен притворски разлог из одредбе члана 197. став 1. тачке в) ЗКП РС.

Надаље, чињеница да се оптужени З.К. брани са слободе, која се наглашава у жалби браниоца оптуженог Д.П., у прилог тврдњи о повреди принципа једнакости, посебно указујући на његову ранију осуђиваност, није релевантна за одлучивање о продужењу притвора против оптужених Н.Н. и Д.П., јер се ради о примјени мјере притвора која се утврђује у сваком конкретном случају и у односу на сваког од оптужених појединачно.

На свим наведеним аргументима из жалбе, бранилац оптуженог Д.П., заснива тврдњу о повреда права на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 5. став 3. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, који, из наведених разлога, нису основани.

Дакле, у вријеме доношења побијаног рјешења, а у фази контроле оправданости притвора, по истеку два мјесеца од доношења посљедњег рјешења о притвору, у складу са чланом 202. став 1. ЗКП РС, нису се измјениле околности које су постојале у вријеме доношења претходног рјешења о притвору и које оправдавају даљу примјену мјере притвора.

Из наведених разлога жалбе бранилаца оптужених нису основане, па је ваљало те жалбе одбити и одлучити као у изреци овог рјешења на основу члана 337. став 3 ЗКП РС.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић